

תוכנית מרשל לעזה: איך ייראה מתווה להכרעת החמאס ושיקום הרצועה?

written by משה פוזיילוב | 28.01.2025

16 חודשי הלחימה שכפה עלינו החמאס הם תוצאה ישירה של רשלנות מערכתית מצד הצמרת הבטחונית בעיקר של השב"כ וצה"ל. רשלנות זו נשענה על תפיסת ביטחון אידיאליסטית של הכלה והבנות אל מול אויבנו, אשר באה לשיאה בהתעלמות "מפרוטוקול הטיפול באיומים" בלילה שבין השישה לשבעה באוקטובר 2023.

בשעות אלה כאשר לירי, נעמה, קרינה ודניאלה החטופות שבו הביתה ושמחה ממלאת את הלבבות בעם ישראל, ראוי שנהנה כולנו מהישג השבת בנותינו בשלום מידי המרצחים.

ממחר, עלינו לזכור כי שיבתן לא משנה את התמונה הכוללת. ארגוני חמאס והג'יהאד האסלאמי מבינים היום יותר מתמיד שאין שום חרב המאיימת על צווארם. לא זאת אף זאת הם רואים כי חלומם של סנוואר ודיף להשמיד את ישראל, הוא חלום בר-הגשמה, גם אם בתנאים מורכבים יותר.

עסקה בתנאים קשים

העסקה שהביאה לשחרור החטופות הייתה הטובה ביותר שישראל יכלה להשיג בנסיבות הקיימות. אך הנסיבות עצמן הן עדות למערכת ביטחונית שכשלה במשימת ההכרעה. במקרה זה לכישלון אבות רבים בעיקר בצה"ל ובשב"כ וקיימים תירוצים לא מעטים, מחסור בכוחות מתמרנים, בתחמושת ואמצעים, לצד תפיסה אסטרטגית שמתרחקת מהכרעה ברורה.

כל אלה משאירים את ישראל בסופו של דבר עם אויב שלא ויתר על חלומותיו. החטופים שיישארו בידי חמאס בתום השלב הראשון הם תעודת הביטוח של הארגון, הוא לא ימהר לוותר תעודת הביטוח הזאת, מה שמלמד שהסבב הבא הוא רק עניין של זמן.

הסבב האחרון: הכרעה או הישנות הסבבים

כדי להפוך את הסבב הבא לסבב האחרון, ישראל זקוקה לבניית מערכות כוללת. ראשית, יש להיערך להכרעה צבאית מוחלטת שתביא לחיסול חמאס ותשתיותיו. אך מעבר לכך, יש לאמץ תוכנית רחבת היקף, שתשלב בין הכרעה ביטחונית לשיקום חברתי וכלכלי.

ממשלת ישראל תהיה חייבת להתערב לבניית המוכנות של צה"ל לסבב האחרון ברצועה. צריך להכין לכך את המטכ"ל המתאים, לבנות תכנית בניין כח ותכניות מפורטות למלחמת הכרעה. גם את שירות הביטחון הכללי כדאי לשים בידיהם של מי שלא היו מעורבים בקונספציה. ישנם

לפחות שני מועמדים מקרב פורשי השב"כ הבכירים שלא היו נגועים בקונספציה וידעו לעמוד במשימה.

תוכנית מרשל לצפון הרצועה

בהשראת תוכנית מרשל לאירופה לאחר מלחמת העולם השנייה, אני מציע "תוכנית מרשל לצפון הרצועה" שתוביל להכרעת החמא"ס, תכנית "פיילוט" להקמת אזור מפורז בין מרכז הרצועה לצפונה, נטול חמאס, שיחנך לשלום וישאף לשגשוג אזורי. ממשלת ישראל תצטרך לגייס לכך שיתוף פעולה בינלאומי, בראש ובראשונה של נשיא ארה"ב, לגייס תמיכה ומימון, ע"י ארה"ב ומדינות המפרץ.

שלב ראשון: הכרעה ביטחונית מוחלטת

פירוז מוחלט של צפון הרצועה: חיסול מנהרות, תשתיות ייצור נשק ומוקדי שליטה. חיסול מוחלט של הזרוע הצבאית, סילוק לוחמי חמאס ופירוק מפקדותיהם. למעשה השגת שליטה ביטחונית מלאה. הקמת מנגנוני פיקוח משולבים עם כוחות בינלאומיים.

שלב שני: הטיהור המשפטי

הכרזה על חמאס כארגון טרור שאינו לגיטימי לפעילות פוליטית. גיוס הקהילה הבינלאומית להוצאת חמאס מחוץ לחוק, קיום של משפטי ראווה בגין פשעים נגד האנושות של מי שהשתתפו בחציית הגבול לישובי העוטף. העמדת בכירי הארגון לדין בבית משפט ישראלי ובחסות תקשורתית.

שלב שלישי: יצירת אזור מפורז

יצירת אזור מפורז מנשק ממחנות המרכז ועד לצפון הרצועה, ביצוע פיקוח הדוק על כל הכניסות והיציאות שתהיינה מנוטרות בקפדנות. הדבר דורש נוכחות צבאית קבועה, פריסת כוחות צה"ל וכוחות בינלאומיים.

שלב רביעי: שיקום חברתי וכלכלי

בתום שלב הטיהור ושלב אחזקת השטח ורק כאשר מגיעים לשליטה מלאה יחל שלב השיקום שיתחיל בשיקום תשתיות בסיסיות, חשמל, מים ותחבורה.

בשלב זה תתחיל תכנית לחינוך מחדש, תוכניות לימודים שיקדמו סובלנות ושיתוף פעולה בדומה לתכניות החינוך באמירויות. עמידה במדדי תכנית החינוך תביא לתחילת תכנית לפיתוח כלכלי: הקמת אזורי תעשייה, עידוד השקעות בינלאומיות ומתן תעסוקה מקומית.

לסיכום, ישראל ניצבת בפני אתגר היסטורי ממנו היא אינה יכולה להתחמק, להביא לקץ שלטון חמאס ברצועה וליצור עתיד של שלום ושגשוג במזה"ת. היום כל מי שעניו בראשו מבין שזה או אנחנו או הם. התוכנית המוצעת היא לא רק מענה צבאי, אלא חזון אסטרטגי רחב למזרח תיכון יציב יותר.

"הרוצה בשלום ייכון למלחמה" (וגיטיוס) היא תפיסת עולם ריאלית אותה דחתה ישראל מאז 1994 ועד 2023. היום ברור לרוב המכריע של הציונים החיים בישראל כי רק הכרעה צבאית של חמאס תאפשר שיקום אזרחי וכלכלי, תבסס את השלום המיוחל ותמנע את הישנות האיומים.

במידה ונשוב לשגות בחלומות, אנחנו בסה"כ הופכים את שעון החול לשבעה באוקטובר הבא. הצלחת הפיילוט בצפון הרצועה הוא המפתח למימוש חזונו של הנשיא טראמפ למזרח תיכון שיהווה אזור של שגשוג ואחוה בין עמים.

פורסם במעריב, בתאריך 28.01.2025.

****הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.****